

den eneste Børg. Det er altsaa efter disses Ønske, at Foreningen foregaaer; det er hos dem, at der viser sig Trang til en saadan Forening, men sandelig ikke hos de communale Autoriteter eller Behoerne. Derfor man vil fortolke Ordet „Jurisdiction“ paa den Maade, hvorpaa Justitsministeren fortolkede det, saa paastaar jeg altsaa, at det vil vise sig, at det i alle Tilfælde vil blive overordentlig vanskeligt at faae en Forening af et lille Stykke Landjurisdiction med den tilstødende Kjøbstadsjurisdiction tilbeiebragt, idet der da haade vil være Dellingsudgifterne og Skifteafgifterne og andet saadant Mere at tage Hensyn til. Forslaget under Nr. 13 troer jeg derfor er aldeles upraktisk. Skal man i det Hele taget vente med den Slags smaa Foreninger, indtil der indtræder, som den ærede Ordfører sagde, Vacance i et Embede, eller indtil der, som den høitærede Justitsminister sagde, opheber sig en saadan Trang, at det viser sig ogsaa for den lovgivende Magt som høist nødvendigt, at en Jurisdictionsförändring foregaaer, saa forekommer det mig, at man vil komme til at vente meget længere end nødvendigt. Den høitærede Ordfører sagde vel, at det ikke var praktisk at lade et Stykke Landjurisdiction blive liggende under den Politimester, under hvis Jurisdiction det hidtil har henhørt, naar den tilstødende Kjøbstads Politivedtægt skal gjøres gjældende der. Det kan jeg imidlertid virkelig ikke skjønne. Den paagjælden Politimester behøver naturligviis slet ikke at henvende sig om Hjælp til en fjerntboende Sognesfoged. Det ligger jo i Sagens Natur, at han, naar der opstaaer betydelige Politiforretninger i et saadant Stykke Landjurisdiction, maa henvende sig til Amtsraadet for at faae den fornødne Lønning til en Politibetjent for dette Stykke af Jurisdictionen. En saadan Lønning er oftere bleven tilstaaet og vil heller ikke blive nægtet fremdeles. Og hvorfor skulde Byraadet i et saadant Tilfælde udrede Udgiften til den Politibetjent, som behøves til Assistance? Men det vilde blive Følgen af Stykkets Henlæggelse under Kjøbstadsjurisdictionen. Det forekommer mig dog at være ganske naturligt og fuldkomment stemmende ogsaa med den høitærede Ordførers andre Betragtninger, at det er Amtsre-

partitionsfonden, der i saa Tilfælde lønner Politibetjenten. — Jeg skal endnu kun gjen tage, at jeg troer, at det, dersom Udvalgets Forslag under Nr. 8 vedtages, vil vise sig overordentlig vanskeligt at opnaae det Diemed, der dermed tilsigtes, nemlig at faae den samme Orden og den samme Sikkerhed, som findes i Kjøbstæderne, indført i de tilgrændsende Land-districter, som leve omtrent under de samme Forhold som Kjøbstæderne.

Ordf: Efter de Forhandlinger, der have fundet Sted med Hensyn til det Forslag, som jeg under Nr. 5 har stillet til § 3, og efter den Udtalelse, som vi navnlig have hørt angaaende samme fra den høitærede Ministers Side, finder jeg mig foranlediget til at tage dette Forslag tilbage.

Formanden: Forslaget under Nr. 5 til § 3 af den 2den Landsthingsmand for 8de Kreds er taget tilbage. Jeg skal spørge, om Noget optager det. (Ophold.) Da Ingen optager det, er det kortfaldet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, efterat Formanden havde bemærket, at der ikke vilde blive stemt over de Paragrapher, hvortil der ikke var stillet Ændringsforslag, hvis ikke særlig Afstemning over dem forlangtes.

Lovforslagets § 1 (see Tillæg A. Sp. 1757—58) ansaaes som vedtagen uden Afstemning.

1) Ændringsforslag af Udvalget under Nr. 1 til § 2:

1ste Linie udgaaer, og istedetfor samme sættes: „I Politivedtægten optages, forsaavidt der ikke i Genhold til Lov af 28de Marts 1868 om Sundhedsvedtægter og Kjøbstadcommunalloven af 26de Mai 1868 gjælder andre Regler om Tilbeiebringelsen af Forskrifter i de efternævnte Henseender, de Bestemmelser, der efter de stedlige Forhold maae anses fornødne.“